

Nr 352

Av herr Nihlfors m. fl., angående parkeringstillstånd för handikappad.

Handikappade med bil har möjlighet att hos lokal myndighet ansöka om tillstånd för parkering längre eller kortare tid eller mellan vissa tidpunkter på platser i orten där för andra bilister parkering är förbjuden under hela eller del av dygnet eller där stoppförbud råder. Den granskning, som föregår dessa ansökningar, tar bl. a. hänsyn till arten och omfattningen av sökandens handikapp. En del av dessa bilägare med handikapp kan vara mycket beroende av sin bil och att kunna stanna och parkera bilen så nära som möjligt den plats där vederbörande bor eller arbetar eller plats han eller hon av något skäl mera regelmässigt behöver besöka.

De här omnämnda särskilda tillstånden för parkering är emellertid lokalt begränsade. Detta för med sig att en handikappad, som t. ex. fått en utbildning som gör det angeläget för honom eller henne att kunna förflytta sig med sin bils hjälp, kan allvarligt förhindras i sin förvärvsverksamhet när denna periodiskt måste förläggas utanför bostadsorten. De besvär handikappet förorsakar och som hemortsmyndigheten i någon mån sökt uppväga genom att utge lokalt parkeringstillstånd har alltså i dylikt fall en alltför begränsad räckvidd. Handikappet består utanför bostadsorten. Även aspekten med semester eller kortare rekreation genom bilfärd utanför den egna bostadsorten bör tas med i detta sammanhang. Är det verkligen befogat att en handikappads möjlighet att röra på sig på sin fritid med hjälp av sin bil, som han eller hon dessutom fått samhällets hjälp till att förvärva, väsentligt hejdas genom att nödvändiga parkeringstillstånd inte kan erhållas med nuvarande ordning?

Enligt vår mening borde frågan om mera generella tillstånd av här angivet slag kunde utfärdas till handikappade behöva prövas. Åtminstone skulle sådana svårt handikappade, som är *särskilt* beroende av att med bilens hjälp komma nära sitt resmål, kunna komma i fråga för en generell tillståndsgivning för parkering på annars parkeringsförbjudna platser, oavsett var i landet parkeringen äger rum. En speciell av t. ex. statens trafiksäkerhetsverk utfärdad skylt skulle kanske kunna efter prövning få placeras på en handikappads bil för att markera, att generellt parkeringstillstånd erhållits. Även andra anordningar kan naturligtvis tänkas.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen beslutar att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning i syfte att klarlägga under vilka förhållanden och på vilket sätt handikappade skulle kunna få mera generella tillstånd att utanför sin hemort få bilparkera, där parkeringsförbud eller stoppförbud råder.

Stockholm den 24 januari 1968

Folke Nihlfors (fp)

Olaus Nyberg (fp)

Erik Tobé (fp)

Sören Norrby (fp)

Daniel Wiklund (fp)

Eric Nelander (fp)

W. Werbro (fp)

i Stockholm

Nr 353

Av herr Nyström m. fl., om viss utbildning för erhållande av körkort.

(Lika lydande med motion nr 282 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1968

Bror E. Nyström (s)

Carl-Erik Johansson (s)

Folke Trana (s)

i Södertälje